

PORTA FIDEI

Komt allen
tot Mij die
uitgeput zijt

Heilige
Bonifatius
p. 6

Wereldfamilie
van Radio Maria
p. 14

Overzicht
van de
programma's

p. 8 & 13

Eucharistisch
congres
p. 16

EDITORIAAL

Foto: Lisa Fotios (Pexels)

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werkten mee aan dit nummer:
Joris Abts, Jos Decock, Cecile Hanssens, pr. J. Hermans, Marianne Hubin, pr. Karlo Tyberghien, Vittorio Viccardi

Foto's:
Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

Abonnementen en gegevensverwerking:

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Beste vrienden van Radio Maria,

De afgelopen maanden waren voor vele christenen een moeilijke tijd. Velen waren ziek, soms hebben we ook naasten zien overgaan naar het nieuwe leven. Ook voelden sommigen zich wat verloren door het niet kunnen ontvangen van de nodige sacramenten. Het is begrijpelijk dat gelovigen verlangen om Jezus te ontvangen als hun dagelijks voedsel. Tegelijkertijd is de periode die we hebben meegemaakt een ongeziene gelegenheid geweest waarbij bijna de hele mensheid werd uitgenodigd tot een algemene reïtatie. Het meer teruggetrokken leven leidt vaak ook tot een grotere verbondenheid met de Heer waarbij we Jezus blijven ontdekken als ons ware voedsel, zij het dan even niet

sacramenteel. Dit zou ons hart altijd hoop en rust moeten geven. In de komende maanden, ook al worden de maatregelen versoepeld, zou het goed zijn om die rust in ons hart te blijven opzoeken en te bewaren. Iedereen merkt immers dat een wereld waarin 'haast' vaak het hoogtepunt vormt, dit enkel maar zorgt voor vermoeidheid, ook geestelijk. Ook in de Kerk zien we soms een zekere vermoeidheid. Velen laten zich door deze nieuwe en moeilijke situatie tot wanhoop leiden. Maar is dat wel een goede richting? Neen, integendeel. De hoop die we beantwoordt met Pinksteren waarbij de beloofde Helper van God tot ons kwam, moet ons leiden om in elke omstandigheid – hoe moeilijk ook – de vreugde van het Evangelie te bewaren.

Radio Maria wil in die situatie een dienst zijn aan de gehele Kerk. Radio Maria brengt in de eerste plaats rust. Met veel motivatie en verlangen proberen we zo de goede en blijde Boodschap, het Evangelie, te verkondigen. Tegelijkertijd maakt Radio Maria gebruik van de wijs-

heid die schuilt in de vele mensen die onze Kerk, ook in onze streken, rijk is. Doorheen de getuigenissen, onderrichtingen, maatschappelijke en kerkelijk informatie brengt onze radio die boodschap die niet moe maakt, maar integendeel die ons allen terugbrengt tot de essentie. Enkel zo kunnen we verder vooruit zonder in wanhoop te vervallen. De christelijke hoop die we proberen uit te stralen zal een antwoord zijn op de vermoeidheid die soms in ons heerst.

De zomermaanden die binnenkort aanbreken zullen ons de mogelijkheid geven om te blijven volharden in een echte geestelijke en lichamelijke rust. Niet dat deze ons moet lui maken, maar ze kan onze geest blijven versterken. Dit wordt enkel verwezenlijkt als we uitrusten in God. Hij stuurt ons naar het goede. Laten we dus niet nalaten veel tijd vrij te maken voor de Heer. Radio Maria zal ieder van jullie daar heel graag bij helpen. Ook tijdens deze maanden tekent Radio Maria present om via haar programma's iedereen dichterbij God te brengen. Velen van onze luisteraars zijn vaste luisteraars, toch verbaasd het ons telkens weer hoe Radio Maria

vaak die personen raakt die het op een onbewust moment nodig hebben. Vele reacties die we mogen ontvangen maken ons dit dagelijks duidelijk. Een eenzame persoon die zich echt in verbondenheid voelt met vele anderen, een zieke die gesteekt wordt omdat hij of zij weet dat er mensen zijn die voor hem of haar bidden, een gevangene die niet verstoten wordt door de wereld, een arme die de vreugde ervaart van Christus,... Het geeft ons allemaal veel moed om de weg verder te zetten die we sinds het begin zijn gegaan.

Ik dank jullie allen voor jullie steun en gebed. Moge de Heilige Maagd Maria jullie allen beschermen onder haar moederlijke mantel en ons allen leren uit te rusten bij God die onze vermoeidheid kan wegnemen en ons kan vernieuwen door zijn Heilige Geest.

Jullie zeer genegen in Jezus en Maria +

Pr. Karlo Tyberghien

Pr. Karlo Tyberghien
Programmadirecteur Radio Maria

Oplossing kruiswoordraadsel MEI

G	E	E	S	T		D	R	O	O	M	H	U	I	S
E		U		K		W		P		A		P		A
N	A	R	C	O	S	E		N	A	A	M	D	A	G
O		O				R				G		A		E
D	O	P	E	N		G	E	B	E	D		T	I	N
I		O		I				O					E	
G	A	L		N	A	A	L	D		D	O	N	O	R
D				D		O		E		R				E
E	F	E	Z	E		R	U	M	B	A		D	A	G
		V				T				A		I		I
D	I	E		A	G	A	P	E		K	R	A	N	S
E		N		S			L					D		S
S	M	A	R	T	E	N		A	R	M	O	E	D	E
E		A		M		G		N		H		E		U
M	A	R	I	A	L	I	E	D		Z	O	M	E	R

LITURGISCHE
KALENDER
JUNI

- 1 Pinkstermaandag**
H. Maagd Maria, Moeder van de Kerk
- 2 HH. Marcellinus en Petrus, martelaren**
- 3 H. Carolus Lwanga en gezellen, martelaren**
- 5 H. Bonifatius van Fulda, bisschop en martelaar**
- 6 H. Norbertus, bisschop**
- 7 Heilige Drie-eenheid**
- 9 H. Efreem, diaken en kerkleraar**
- 10 Z. Edward Poppe, priester**
- 11 Sacramentsdag, hoogfeest**
- 13 H. Antonius van Padua, priester en kerkleraar**
- 14 ELFDE ZONDAG door het jaar**
- 16 H. Lutgardis, maagd**
- 17 H. Hart van Jezus, hoogfeest**
- 20 Onbevlekt hart van Maria**
- 21 TWAALFDE ZONDAG door het jaar**
- 22 H. Johannes Fisher, bisschop en H. Thomas More, martelaar**
- 24 Geboorte van de H. Johannes de Doper, hoogfeest**
- 27 H. Cyrillus van Alexandrië, bisschop en kerkleraar**
- 28 DERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR**
- 29 HH. Petrus en Paulus, apostelen, hoogfeest**
- 30 Eerste martelaren van de Romeinse Kerk**

CATECHESE OVER DE GEBODEN

NIET STELEN

Foto: Krisztina Papp (Unsplash)

Paus Franciscus begon op 13 juni 2018 tijdens de algemene audiëntie op het Sint-Pietersplein met een reeks catecheses over de geboden. We geven u in dit en de komende nummers telkens een vertaling van één of meerdere catecheses.

De paus spreekt in deze catecheses niet alleen over de tien geboden maar ook over de nieuwe wet van Christus.

Dierbare broeders en zusters, goedendag!

We gaan voort met de verklaring van de Tien Geboden. Vandaag gaat het over het zevende gebod: *Niet stelen*.

Wanneer we dit gebod horen, denken we aan het thema van de diefstal en aan de eerbied voor andermans eigendom. In geen enkele cultuur is diefstal of misbruik van goederen geoorloofd. De gevoeligheid van mensen op het vlak van de verdediging van het bezit is erg groot. Het loont de moeite stil te staan bij een ruimere lezing van dit gebod door de aandacht te richten op het benaderen van de eigendom van goederen in het licht van de christelijke wijsheid.

In de sociale leer van de Kerk wordt gesproken over de universele bestemming van de goederen. Wat betekent dit? De Catechismus zegt het als volgt: *“In den beginne heeft God aan de menselijke gemeenschap het gezamenlijk beheer van de aarde en haar natuurlijke hulp-*

bronnen toevertrouwd om er zorg voor te dragen, om ze door haar arbeid te onderwerpen en om van haar vruchten te genieten. De goederen van de schepping zijn bestemd voor de hele mensheid.” En ook: *“De universele bestemming van de aardse goederen blijft de voornaamste norm, zelfs als het bevorderen van het algemeen welzijn de eerbiediging van het privé-bezit vereist, zowel wat het recht op privébezit betreft, als het gebruik ervan.”*

De Voorzienigheid heeft geen ‘gelijke’ wereld gewild. Er bestaan verschillen, verschillende situaties, verschillende culturen. Op die wijze kan men leven door voor elkaar te zorgen. De aarde is rijk aan grondstoffen zodat aan allen de basisgoederen kunnen verzekerd worden. En toch leven velen in stuitende armoede en takelen de grondstoffen af, door gebruik zonder beleid. Er is echter maar één enkele wereld! Er bestaat maar één enkele mensheid! De rijkdom van de wereld, vandaag, is in

handen van een minderheid, weinigen. De armoede, ja de ellende en het lijden is het lot van velen, van de meerderheid.

Op deze aarde heerst honger, niet omdat het voedsel ontbreekt! Integendeel, soms wordt het omwille van de markt vernietigd en weggegooid. Wat echter ontbreekt, is een vrij en vooruitdenkend ondernemerschap dat zorgt voor een voldoende productie en een solidaire aanpak die een billijke verdeling waarborgt. De Catechismus zegt ook: *“Wat het gebruik betreft van de aardse goederen die de mens rechtmatig bezit: hij mag deze niet uitsluitend beschouwen als zijn privé-eigendom, maar evenzeer als gemeenschappelijk bezit, in deze zin dat ze niet alleen hemzelf maar ook de anderen tot voordeel kunnen strekken.”*

Elke rijkdom, wil hij goed zijn, moet ook sociaal zijn.

In dit perspectief wordt de positieve en brede betekenis duidelijk van het gebod ‘Niet stelen’. *“Iemand die een goed in eigendom bezit, is als het ware een rentmeester van de voorzienigheid.”*

Niemand is absolute eigenaar van de goederen. Men is rentmeester van goederen. Bezit is een verantwoordelijkheid. “Ik ben rijk...” dat is een verantwoordelijkheid die je toevalt. Elk goed, onttrokken aan Gods voorzienigheid is verraad. Verraad in de meest diepe betekenis. Waarvan ik echt eigenaar ben dat is wat ik weet te delen. Dit is een maatstaf om te bepalen hoe ik rijkdom weet te beheren, goed of slecht. Dit is een belangrijk gegeven: wat ik echt bezit, is wat ik weet te delen. Als ik deel, ben ik open. Dan ben ik rijk niet slechts door wat ik bezit maar ook door

vrijgevigheid. Vrijgevigheid is de plicht rijkdom te delen zodat allen kunnen deelhebben. Als ik niet kan geven, betekent dit dat de dingen mij overheersen. Ze hebben mij in hun macht. Ik ben er de slaaf van. Het bezit van goederen is een mogelijkheid om ze creatief te vernieuwen en ze edelmoedig te gebruiken om zo te groeien in liefde en vrijheid. Christus, ook al was Hij God, “heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontdaan en het bestaan van een slaaf aangenomen” (Fil. 2, 6-7). Hij heeft ons rijk gemaakt door zijn armoede.

Terwijl de mensheid zich uitslooft om meer te hebben, wordt zij door God verlost doordat Hij zich arm maakt. Die gekruisigde Mens heeft voor allen een onmetelijk losgeld betaald aan God Vader, “die rijk is aan erbarming” (Ef. 2, 4). Wat ons rijk maakt, is niet het bezit, maar de liefde. Talloze malen hebben we gehoord wat het volk van God zegt: “De duivel komt binnen langs de broekzakken”. Het begint met de liefde voor het geld, de honger om te hebben. Daarna komt de ijdelheid: “Ik ben rijk en ik ga er prat op”. Tenslotte komen trots en hoogmoed. Zo gaat de duivel met ons tewerk. De toegangsdeur echter zijn de broekzakken.

Geliefde broers en zussen, opnieuw onthult Jezus Christus ons de volle betekenis van de heilige Schrift. ‘Niet stelen’ wil zeggen: heb lief door middel van je goederen. Gebruik je middelen om lief te hebben zoveel je kunt. Dan word je leven goed en word je bezit waarlijk een gave. Leven is niet de tijd om te hebben, maar om te beminnen. Dankjewel.

CATECHISMUS

1-6 juni

Ik geloof in de éne, heilige, katholieke en apostolische Kerk

door E.H. Pierre François

8-9 juni

Priester Poppe

door E.H. Koenraad Janssens

11-13 juni

Rituelen, bedevaarten, christelijke spiritualiteit

door Prof. Herman De Dijn

15-16 juni

De persoon van Jezus

door E.H. Dirk Van der Linden

18-19 juni

Het H. Hart van Jezus

door E.H. Dirk Van der Linden

20 & 22 juni

Het Onbevleete Hart van Maria

door E.H. Dirk Van der Linden

23-27 juni

De Erfzonde

door E.H. Chris Butaye

28 juni-7 juli

Het nieuwe in de Blijde Boodschap

door E.H. Arthur Janssens

9-27 juli

De Zaligsprekingen

door E.H. Dirk Van der Linden

28 & 30 juli

Het huwelijk

door E.H. Pierre François

31 juli

Het priesterschap

door E.H. Pierre François

De H. Bonifatius HET GETUIGENIS

pr. J. Hermans

Heiligen geven vaak door hun leven een klare, verhelderende kijk op de waarheden van het geloof en de beleving ervan.

Bonifatius heeft als bisschop heel wat reizen ondernomen om het sacrament van het vormsel toe te dienen. In het sacrament van het vormsel wordt over de gedoopten de Heilige Geest uitgestort, die op Pinksteren door de Heer over de apostelen is gezonden. Het levensverhaal van de heilige Bonifatius die wij op 5 juni gedenken kan ons helpen bij het begrijpen van het sacrament van het vormsel.

Het was nog niet zo heel lang geleden, nog geen honderd jaar, dat er monniken van overzee gekomen waren, en het geloof verkondigd hadden; ze waren rondgetrokken en hadden het Engelse volk tot leerling van de Heer gemaakt, getrouw aan de opdracht van de Heer: "Gaaf en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest" (Mt. 28, 19). Pas rond het jaar 600 had de benedictijner abt Augustinus met zijn gezellen voet aan wal gezet in Engeland. Ze waren gestuurd door paus Gregorius om te missioneren onder het Engelse volk. Snel had het christendom zich verspreid. Menig benedictijnerklooster was gesticht. En bij menigeen groeide het verlangen om het ontvangen geloof ook door te geven aan anderen. Wegtrekken naar vreemde volkeren om daar in de kracht van de Geest te prediken en te kerstenen.

Deze gedachten kwamen ook op bij Winfried, die zelf opgevoed werd vanaf zijn zevende levensjaar in de kloosters van de benedictijnen te Exeter en Nursling in Hampshire en daar ook monnik geworden was. Daar, vlak bij Winchester, werd hij leraar in het klooster. Zelf schreef hij er studieboeken voor de studenten. Bij zijn priesterwijding in het jaar 716 was Gods Geest over hem afgesmeekt. Meer nog dan leraar zijn wilden hij in het voetspoor treden van de eerste monniken in Engeland, die missionarissen waren; afkomstig uit Italië hadden ze hun vaderland verlaten en waren de

zee overgestoken om een vreemd volk bekend te maken met Jezus Christus. Zo ook wilde Winfried zijn geboorteland verlaten, de zee oversteken en in het gebied van de Friezen Gods woord verkondigen en mensen dopen in de naam van de drie-ene God. Om heidenen vertrouwd te maken met de heilige Schrift, het boek bij uitstek van de verkondiger, de leraar. Samen met twee gezellen ging Winfried in 716 scheep; ze staken de Noordzee over. Ze begaven zich eerst naar Utrecht, de hoofdstad van Radboud, de koning van de Friezen. Ze hoopten van hem verlof te

krijgen om in diens koninkrijk het christendom te verkondigen. Het liep op een grote teleurstelling uit. Radboud voerde al een tijdlang oorlog met Karel Martel, de heerser der Franken. Omdat hij pas een overwinning op Karel Martel behaald had, wilde hij niets weten van het christendom, juist omdat dit de godsdienst van de verliezers was. Winfried moest onverrichterzake terugkeren naar Engeland, vastberaden om later, wanneer het tij gekeerd was, het nog eens te proberen.

In 718 ondernam Winfried opnieuw een zeereis om nooit meer in Engeland terug te keren. Nu ging hij echter niet naar het oosten, maar meer naar het zuiden. Ruim honderd jaar eerder was Augustinus door de paus vanuit Rome naar Brittannië gezonden; Winfried ging nu eerst naar het uitgangspunt van de missionering van zijn vaderland: hij bezocht de paus. Het was begin 719.

Paus Gregorius II vroeg aan Winfried op onderzoek te gaan in Germanië, om te zien wat er gebeurd was in de kerken die niet onder de heerschappij van de Franken stonden. De paus gaf aan Winfried een uitdrukkelijke zending: "Uw goede doelstellingen met betrekking tot de godsdienst - u ingegeven door een vurige liefde tot Christus -, en het bericht over uw oprechte belijdenis van het ware geloof brengen ons ertoe om bij de verkondiging van Gods woord, waarvoor wij door Gods genade de zorg dragen, van u als mededienaar gebruik te maken", aldus de paus. Hij geeft aan Winfried niet alleen een opdracht, maar ook een nieuwe naam: Bonifatius.

Zo verliet Bonifatius Rome, gezonden door de paus om in diens naam het geloof te verkondigen en de mensen tot God te brengen. Allereerst ging hij naar Thüringen. Dit land was weliswaar gekerstend; er was menige kerk. Er leefden priesters. Maar het leek erop dat menig-een enkel in naam 'christen' was. Oude heidense gewoonten waren diep ingeworteld.

Het vormsel is het sacrament van de Geestesgave. Dit sacrament is heel nauw verbonden met het doopsel: het vormsel vormt samen met doopsel en eucharistie het geheel van de inwijding in het christelijk geloof. In de eerste eeuwen werden deze drie sacramenten dan ook doorgaans in één enkele viering gegeven aan wie christen wilden worden.

Sinds het begin wordt het vormsel alleen gegeven door de apostelen en hun opvolgers, de bisschoppen. Toen het christendom sterk verspreid werd, kon het daarom soms langer duren, voordat de pasgedoopten ook het vormsel ontvingen. Dit was de situatie ten tijde van Bonifatius, die dan ook meteen 'vorm-reizen' ondernam, zodra hij bisschop gewijd was. Sinds het Tweede Vaticaans Concilie is er in de kerk de mogelijkheid dat het vormsel ook gegeven wordt door priesters, die niet de bisschoppelijke waardigheid hebben; het gaat hier echter om een zeer beperkt aantal priesters, die daartoe een heel bijzondere toelating nodig hebben. In doodsgevaar mocht echter ook reeds vroeger de pastoor van de parochie het vormsel toedienen.

Het vormsel kan men slechts éénmaal ontvangen. Het is het sacrament van de volledige inlijving, van de christelijke mondigheid: men ontvangt de Geest van kracht en wijsheid, waardoor men in staat gesteld wordt te getuigen van het geloof. Zoals men in het gewone leven slechts eenmaal volwassen wordt, zo ook in het geloofsleven. De gedoopten worden verder ingewijd in het christelijke leven door het sacrament van het vormsel; hierin wordt over hen de Heilige Geest uitgestort, die op Pinksteren door de Heer over de apostelen is gezonden. Door deze mededeling van de Heilige Geest gaan de gelovigen sterker op Christus gelijken en ontvangen zij de kracht om voor Hem te getuigen tot opbouw van het Lichaam van Christus in geloof en liefde. Het merkteken of zegel van de Heer, dat hun bij het vormsel wordt ingedrukt, is van die aard dat zij dit sacrament geen tweede maal kunnen ontvangen ... Door de handoplegging van de bisschop en de concelebrerende priesters over de gezamenlijke vormelingen wordt het bijbels gebaar weergegeven om de gave van de Heilige Geest af te roepen. Door de zalving met chrisma en de begeleidende woorden wordt duidelijk gemaakt wat de gave van de Heilige Geest tot stand brengt" (Ordo confirmationis, 1-2.9).

Toen Bonifatius de dood van Radboud vernam, kwam in hem het oude verlangen boven om naar het gebied van de Friezen te gaan. Daar trof hij Willibrord. Drie jaar werkte hij met hem samen. Ze verwoestten heidense tempels en bouwden kerken. Vandaar trok hij naar Hessen en gaf zich ten volle over aan het bekeringswerk. In een brief aan de paus bracht hij verslag uit over zijn missie-activiteiten. Daarop ontbood de paus Bonifatius. Zo verbleef Bonifatius in 722 voor de tweede maal in Rome. Op het einde van een lang gesprek met de paus gaf Gregorius II aan Bonifatius te kennen, dat hij hem tot bisschop wilde wijden. Op 30 november 722 ontving Bonifatius de bisschopswijding en legde hij de eed van trouw aan de paus af. Hij werd bisschop zonder vaste zetel en zonder aartsbisschop boven zich: hij was onmiddellijk onderworpen aan de paus. Zijn zendingsgebied omvatte geheel Duitsland ten oosten van de Rijn. Bonifatius werd missiebisschop met de opdracht naar vreemde volkeren te trekken, hen te onderwijzen in het geloof en te dopen. De paus wees de doopdagen aan: Pasen en Pinksteren.

Als bisschop had Bonifatius niet alleen de zorg voor de toediening van het doopsel; hij had als priester immers reeds 'duizenden' heidenen gedoopt. Als bisschop kon hij de pasgedoopten echter ook het sacrament van het vormsel geven: het sacrament van de Geestesgave en het geloofsgetuigenis. Vele gedoopten moesten soms lang wachten, voordat zij het vormsel ontvingen. Daarom besloot Bonifatius na zijn bisschopswijding onmiddellijk op reis te gaan om overal de gedoopten te sterken in hun geloof en hun het sacrament van de heilige Geest te geven, om hen te sterken in hun geloof.

Bonifatius trok rond en vormde velen door handoplegging tot getuigen van Christus in de kracht van de heilige Geest (Vita Bonifatii, 6). In Hessen velde hij

een grote eik, toegewijd aan een heidense afgod, en bouwde met het hout ervan een gebedshuis. Vandaar reisde Bonifatius door naar Thüringen, waar weliswaar vele christenen waren, maar waar het geloof erg verflauwd was. Door de omgang met Saksische heidenen waren ze in allerlei bijgelovige en heidense praktijken vervallen. En wat niet minder erg was: er leefden priesters die de zuivere leer van de kerk en de zuiverheid in hun eigen leven verlaten hadden. Deze laatsten riepen op tot verzet tegen de bisschop, maar leden de nederlaag. Nu had Bonifatius de weg vrij voor het herstel van de christelijke leer en levenswandel. Het missioneringswerk stelde Bonifatius voor tal van vragen en problemen, die om een oplossing vroegen. In een veelvuldige correspondentie won hij de raad in van mensen in wie hij veel vertrouwen stelde, zoals bisschop Daniël van Winchester. Ook met de paus stond Bonifatius in briefwisseling. Bonifatius had intussen zijn werkterrein verlegd naar Beieren. Paus Gregorius had hem in 732 tot aartsbisschop benoemd met het recht om bisschoppen te wijden. Van dat recht maakte Bonifatius gebruik om overal het kerkelijk leven te herstellen en nieuwe bisschoppen te wijden, die krachtige hervormingsgezinde personen waren. Bovendien stichtte hij ook meerdere kloosters, die tot centra van geestelijk leven werden.

Na de dood van Willibrord in 739 nam Bonifatius enige tijd de zorg voor diens missiegebied op zich. Bovendien richtte hij zijn aandacht op het Frankische rijk, dat hoognodig aan een kerkelijke hervorming toe was. Bonifatius organiseerde meerdere hervormingsconcilies. In het gebied van de Franken was sinds tachtig jaar geen hervormingssynode meer geweest. Het eerste vond plaats in 742. Naast vele andere vragen kwam hierop ook de kwestie van het

(vervolg op p. 13)

Een katholieke stem bij u thuis !

RADIO MARIA

Luisteraar in de kijker

Cecile Hanssens

Marie-Cécile is 84. Ze is een trouwe luisteraarster van Radio Maria. In een gesprek met de redactie vertelt ze over zichzelf: "Ik heb geen eenvoudig leven gehad. Ik heb vijf kinderen en 2 miskramen gehad. Mijn man is tien jaar ziek geweest. Hij is dan plots door een ongeval om het leven gekomen. Ik ben sinds 1982, nu bijna veertig jaar, weduwe. Op dat moment was ik alleen met 4 schoolgaande kinderen. De oudste dochter was net getrouwd. Het was hard werken, maar ik kreeg hulp van hierboven. In 1998 heb ik het geluk mogen meemaken om op bedevaart te gaan naar Medjugorje. Het was voor mij een bijzondere genade. Alles werd na de bedevaart in het werk gesteld om een eigen gebedsgroep te vormen. De nodige mensen

(vervolg p. 12)

Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus

Christus te verkondigen in heel ons land?

Aarzel niet ons te steunen.

RADIO MARIA

BE49 7333 7333 7771

Luister naar
via de digitale radio
via **telenet** kanaal 912
of online op
www.radiomaria.be

RADIO MARIA

DAB+
Digital Audio Broadcasting

06:00	Meditatie (Pater Jan Bots)	
06:30	Lezingendienst	
07:00	Angelus	
07:02	Rozenkrans	
07:30	Muziek (maandag tot vrijdag) - Bijbellezing (zaterdag & zondag)	
07:45	De ochtend bij Radio Maria (behalve op zaterdag en zondag)	
08:30	Lauden	
09:00	H. Mis	
	op zondag om 10u voorafgegaan door 'De rots in de branding': 8u50	
09:50	Catechismus	

10:30		
	Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
	Dinsdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
	Woensdag	Radio Vaticaan Live (Kevin Colle) - aansluitend na de H. Mis
	Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
	Vrijdag	Herhaling van donderdag 20u
	Zaterdag	Nonkel Pater achterna

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift	
12:00	Angelus	
12:05	Middaggebed	
12:15	Rozenkrans	
12:40	Het heiligenverhaal van de dag	

13:00		
	Maandag	Gebedsgroep Biddende Moeders
	Dinsdag	1e: In gesprek met een religieuze 2e: De Leeswijzer (Kevin Colle) 3e: Kerk in nood 4e: Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
	Woensdag	1e en 3e: Kathovisie (Marianne Hubin) 2e en 4e: De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
	Vrijdag	Kruisweg (aansluitende programmatie: zie vrijdag 14u15)
	Zaterdag	Herhaling van maandag 18u15
	Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15		
	Maandag	Vivendo (Marianne Hubin)
	Dinsdag	Muziek
	Woensdag	Muziek
	Donderdag	1e en 3e: De Kerkvaders (Nele Uytterhoeven) 2e en 4e: Het archief (Kevin Colle)
	Vrijdag	Om 13u45 Langs de blauwe Donau

15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid	
16:10	Lezingen uit Lezingendienst	
16:30	Meditatie* (Pater Jan Bots)	
17:00	Vespers	

17:30		
	Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Dinsdag	Radio Vaticaan*
	Woensdag	Nonkel Pater achterna
	Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Vrijdag	De week van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Radio Vaticaan*
	Zondag	De week van Radio Maria* (Nele Uytterhoeven)

18:00 Angelus		
---------------	--	--

18:15		
	Maandag	1e en 3e: Radio Maria op bezoek 2e en 4e: Het zorgportret (Joris Abts)
	Dinsdag	1e en 3e: Het inzicht (Marleen Caers) 2e en 4e: Missio werkt (Missio)
	Woensdag	De Kerk leeft* (18u30)
	Donderdag	Herhaling van dinsdag 13u
	Vrijdag	Klassiekuur*
	Zaterdag	Herhaling van woensdag 13u
	Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30 Rozenkrans		
------------------	--	--

20:00		
	Maandag	De rots in de branding*
	Dinsdag	De Kerk leeft*
	Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
	Donderdag	1e en 3e: Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e en 4e: Rijkdom van het geloof (Diane Kets)
	Vrijdag	Radio Maria telefoneert* (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Langs de blauwe Donau*
	Zondag	Klassiekuur*

21:00	(Behalve op zondag) Het heiligenverhaal van de dag, gevolgd door 'Het Woord Spreekt' *	
21:30	Completen	
21:45	Heiligen getuigen	
22:35	Catechismus* (maandag tot zaterdag)	
	Zondag: De kerkvaders (1ste, 3de en 5de week) - Het archief (2de en 4de week)	
23:30	Rozenkrans	

Tussen middernacht en 6u 's morgens hebben er herhalingen van de verschillende programma's plaats.

* Herhaling van eerder uitgezonden programma

(vervolg van p. 9)

werden gevonden om samen te bidden tijdens een maandelijkse bijeenkomst. Na een tweede bedevaart naar Onze-Lieve-Vrouw van de Vrede in 1999 werd ons gevraagd goederen in te zamelen voor Joegoslavië. Ik heb me hiervoor gedurende 20 jaar ingezet en ook voor de West-Vlaamse Medjugorje-namiddag in verbondenheid met de gemeenschap 'Moeder van Vrede', die nu te Gistel is gevestigd.

Ik heb heel veel bewondering voor het werk van deze gemeenschap. Ik heb spijt dat ik er niet eens naar toe kan, nu ik mij nog enkel met de rolstoel kan verplaatsen. Laten we bidden voor deze mooie groeiende gemeenschap. Door deze gemeenschap heb ik Radio Maria leren kennen. Ook op de Medjugorje-namiddagen werden er grote affiches opgehangen van Radio Maria. Ik heb toen een radiootje besteld voor mezelf en voor enkele andere mensen en we zijn met z'n allen naar Radio Maria beginnen luisteren. Ik heb er veel aan. De radio staat bijna altijd op, op Radio Maria. Ook nu, als ik het zwaar heb omwille van mijn eigen ziekte of andere zorgen put ik kracht uit het geloof.

Maria heeft altijd een grote rol gehad in mijn leven. Vaak ben ik op bedevaart geweest naar het heiligdom van Maria Rosa Mystica te Montichiari. Ik heb haar beeld bij mij in huis. Ook heb ik een beeld van Sint-Jozef, dat ik van een buurvrouw heb ontvangen en dat door een bevriende kunstenaar mooi werd gerestaureerd. Mijn dochter zorgt voor mijn eten. Ik heb gezinshulp en regelmatig komt de verpleegster. Iedere avond komt er ook een mevrouw, ondanks de coronamaatregelen, met toelating van de dokter. Dan bidden we samen. Ik vind het spijtig dat zo weinig mensen bidden, nu de kerken gesloten zijn. Maar ik ben gelukkig met Radio Maria die ons doorheen de coronacrisis heen helpt. Dank aan E.H. Tyberghien en alle medewerkers. Dank. Dank. Dank."

LUISTERAARS AAN HET WOORD

*Beste Medewerker en
vrijwilligers van radio Maria,*

*Hartelijk dank en proficiat
met jullie inzet om radio
Maria tot bij ons te brengen.
We weten niet wat we zonder
radio Maria zouden zijn, zeker
in deze moeilijke tijden. Het
doet veel deugd om te voelen
dat we in de H. Eucharistie
en gebed mogen verbonden
zijn. Nogmaals onze oprechte
dank en moge O.-L.-Vrouw en
Jezus jullie en jullie dierbaren
overvloedig zegenen.*

In God verbonden, Viviane

*Wat een bemoedigende
kennismaking in tijden van
storm en zoeken in mijn leven.
Dank u voor deze genade.*

*Reactie op de aankondiging
op de webpagina van de
nieuwe reeks: Op weg naar een
evenwichtig leven met de H.
Franciscus van Sales*

*Beste, mijn moeder wordt
morgen begraven, ze heeft de
strijd tegen het coronavirus
niet gewonnen. Ze was echter
een grote fan van jullie radio,
en daarom mijn oprechte dank
in naam van mijn moeder, doe
zo verder.*

Groetjes, Ann

Foto: Melissa Askew (Unsplash)

(vervolg van p. 8)

vormsel ter sprake. "Wij hebben besloten overeenkomstig de verordeningen van de heilige apostelen, dat iedere priester binnen zijn parochie aan de bisschop, in wiens gebied hij woont, onderworpen moet zijn. En telkens moet hij in de vastentijd aan de bisschop een verantwoording afleggen over zijn beheer, nl. over de doopsels, de katholieke geloofsleer en de gebeds- en misorde, die hij volgt. En telkens, wanneer de bisschop volgens canoniek recht door zijn gebied reist om aan het volk het vormsel te bedienen, moet hij steeds klaar staan om met ondersteuning en hulp van het volk, dat gevormd moet worden, de bisschop te ontvangen. Op Witte Donderdag moet hij bij zijn bisschop nieuwe zalvingsolie (chrisme) halen en bij de bisschop getuigenis afleggen van zijn zuiverheid in levenswandel, geloof en leer" (Concilium Germanicum, III).

Ook als aartsbisschop bleef hij de missionaris, die er steeds weer op uittrok om te prediken en te dopen. En als bisschop ook: om te vormen. Juist door het vormsel kregen de gedoopten de kracht van de Heilige Geest om getuigenis af te leggen van het geloof. Door het vormsel werd de doopgenade steviger verankerd. Hoezeer dat nodig was in dagen, waarin vele naamchristenen leefden, had Bonifatius zelf moeten constateren.

Zo trok Bonifatius, de onvermoeibare reiziger, die Fulda tot centrum van zijn missioneringsactiviteit gemaakt had, in 752-753 naar Utrecht, waar de bisschopszetel door het overlijden van de bisschop vacant geworden was. De bisschop van Keulen wilde zijn zeggingsmacht vergroten over het gebied van de kerk van Utrecht, maar dat ging in tegen het oordeel van Bonifatius. Daarom ging hij zelf, vergezeld van enkele naaste medewerkers, naar het gebied van de Friezen, daar waar hij zijn missioneringsleven begonnen was. Opnieuw trok hij rond om te dopen op de doopdagen. En hij bepaalde de dag waarop de gedoopten zouden kunnen samenkomen om het vormsel te ontvangen. Vlak bij

Dokkum sloeg hij zijn tent op. De levensbeschrijving van Bonifatius door Willibald verhaalt: "Toen hij nu het wijd en zijd verspreide volk op de hoogte gebracht had van de dag, waarop de pasgedoopten zouden worden gepresenteerd en van de bisschop de handoplegging en het vormsel zouden ontvangen, keerden ze allen naar hun huis terug om op de dag van het vormsel, zoals bepaald door de bisschop, weer samen te komen. Toen die bepaalde dag aanbrak en de opgaande zon de dageraad deed opgaan, kwamen echter in plaats van vrienden vijanden, nieuwe krijgsliden in plaats van nieuwe gelovigen." De tegenstanders van Bonifatius beraamden een aanslag op hem. De bisschop, die klaarstond om de pasgedoopten door het sacrament van het vormsel te slaan tot ridders en getuigen van Christus, zag vanuit zijn tentenkamp de vijanden naderen. Geen vormelingen, maar tegenstanders van het geloof.

Kon Bonifatius de pasgedoopten niet door het sacrament van het doopsel maken tot getuigen van Christus in de kracht van de heilige Geest, hij kon metterdaad laten zien wat het vormsel hem zelf aan kracht gegeven had. Terwijl de bende het kamp binnendrong met dreigende wapens, lansen en schilden en erop lossloegen, riep hij zijn naaste medewerkers toe geen kwaad met kwaad te vergelden. "Wie nu als getuige voor Christus wil sterven, zal het eeuwige loon ontvangen." De barbaren stormden op Bonifatius af. De bisschop nam in de handen, die gereed waren voor de handoplegging en de zalving van de vormelingen, het Bijbelboek.

Onder het woord Gods zocht hij bescherming: "Het ware getuigenis van de heilige Schrift leert ons, geen kwaad met kwaad te vergelden, maar kwaad met goed." Dat was het laatste getuigenis van Bonifatius. Een bijl slingerde door de lucht en doorkliefde het omhooggeheven Heilige Boek, dat Bonifatius in zijn handen hield. Dezelfde bijl doodde ook Bonifatius, de getuige en martelaar van het heilig vormsel. Het gebeurde op 5 juni 754.

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Tijdens de coronamaatregelen: extra eucharistie op zaterdag en zondag om 18u15.

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middaggebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:05
12:15
19:30
23:30

Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid'
om 15:00

Interview met Vittorio Viccardi, voorzitter van de Wereldfamilie van Radio Maria

Redactie

Mijnheer Vittorio Viccardi, u bent voorzitter van de Wereldfamilie van Radio Maria, waaruit bestaat de Wereldfamilie van Radio Maria?

De Wereldfamilie van Radio Maria is de gemeenschap van alle luisteraars, van ieder van u, van de vrijwilligers en medewerkers die allen samen bekommerd zijn om het project van Radio Maria. De toekomst van Radio Maria is verborgen in het moederlijk Hart van Maria, Moeder van de Kerk, maar dit bewustzijn ontslaat ons niet van onze verantwoordelijkheden. Het is in de eerste plaats noodzakelijk dat elke nationale Radio Maria van een klein beginnend zaadje een grote boom wordt. Het is een groei die niet alleen betrekking heeft op de structuur van de organisatie en de uitbreiding van het zendbereik, maar ook en vooral op de beleving van het charisma van Radio Maria, op de kwaliteit van de programma's, de dienst aan de lokale kerk en uiteindelijk, de impact op de zielen. We mogen namelijk niet

vergeten dat de echte balans, die in de hemel in aanmerking wordt genomen, de mensen zijn die, dankzij de radio, God hebben benaderd.

Wat is uw taak als voorzitter van deze organisatie?

Ik ben voorzitter sinds 2015 en heb Emanuele Ferrario opgevolgd die vanaf het begin van Radio Maria voorzitter was. Ik vertegenwoordig Radio Maria bij de overheid. Er zijn verschillende zetels van de Wereldfamilie. In Rome is de hoofdzetel. Er is een bureau voor administratie in Milaan, in New York, in Tanzania en Guatemala. De Wereldfamilie werkt samen met alle verschillende lokale radiostations over de hele wereld. Zo komt het dat ik de wereld rondreis. In elk land waar er een lokaal station is van Radio Maria ben ik geweest. Op dit moment is Radio Maria aanwezig in 77 landen en zijn er gesprekken voor de opstart van nieuwe radiostations in nog een 12-tal andere landen.

Radio Maria is zowat over heel de wereld aanwezig. Hoe is deze wonderlijke geschiedenis van Radio Maria begonnen?

Radio Maria is ontstaan in Italië. Al sinds 1983 was er een parochie-radiostation in Arcellasco d'Erba, in de provincie Como, in het bisdom Milaan. In januari 1987 werd Radio Maria onafhankelijk van de parochie en werd Radio Maria opgericht als Vereniging met een wettelijk kader, bestaande uit leken en priesters, om het werk van de evangelisatie op grotere schaal te ontwikkelen. Radio Maria is een initiatief van katholieken die openstaan voor alle kerkelijke realiteiten in gemeenschap met de hiërarchie. Radio Maria gaat telkens wanneer er een nieuw radiostation wordt opgericht, in op een vraag van de lokale kerk.

Wat zijn de belangrijkste aandachtspunten voor u als voorzitter van de Wereldfamilie van Radio Maria op dit moment?

De werking van Radio Maria is door de maatregelen omwille van de coronabesmetting niet in het gedrang gekomen. Wereldwijd heeft Radio Maria haar programmatie kunnen verderzetten. De missie van Radio Maria is dezelfde missie als steeds, het is de missie van de gehele Kerk. Tijdens de laatste maanden hebben heel wat bisschoppen hun erkentelijkheid getoond voor het werk van Radio Maria. Zeker in deze tijd waar de eucharistievieringen niet publiekelijk konden doorgaan is Radio Maria belangrijk geweest voor het leven van de Kerk.

Wat zijn de verwachtingen en vooruitzichten voor de toekomst?

Een belangrijk nieuw project is de opening van een Radio Maria-station in Zuid-Soedan. Het is heel belangrijk voor dit land omdat Zuid-Soedan

net uit een oorlogssituatie komt. Radio Maria is een middel bij uitstek om de vrede te bevorderen. We hebben de voorbije maanden materiaal opgestuurd zodat de radio opnieuw kon opstarten. We werken er samen met de bisschop om de studio terug op te bouwen. De bisschop van Djoeba had de hulp ingeroepen van Radio Maria om de katholieke radio van het bisdom terug op te starten en om te vormen volgens de spiritualiteit van Radio Maria. In de voorbije jaren zijn we erin geslaagd een Afrikaans netwerk uit te bouwen dat erop toegespitst is de lokale kerk te ondersteunen. In verschillende Afrikaanse landen wordt er gewerkt met tussenstations om uitzendingen mogelijk te maken in verschillende lokale talen.

Er zijn heel wat aanvragen voor nieuwe radiostations, zowel in Afrika als in Azië. Er is een lijst van aanvragen door een dertigtal bisschoppen in een vijftal verschillende landen. Maar Radio Maria wil ook ingaan op de oproep van paus Franciscus om het evangelie te brengen aan de randgebieden, daar waar mensen afgesloten leven, in afgelegen gebieden maar ook in de gevangenissen, in de zorginstellingen, in de buitenwijken, daar waar mensen te lijden hebben door materiële en geestelijke armoede.

De opstart van nieuwe radiostations wordt mogelijk gemaakt door de vrijgevigheid van luisteraars vooral uit de Europese landen. Het is een belangrijk aspect van de Wereldfamilie van Radio Maria dat landen die een goed uitgebouwde radio hebben uit solidariteit bijdragen bij de opstart van nieuwe radiostations. Graag wil ik dan ook aan de luisteraars uit Vlaanderen een woord van dank zeggen voor de steun die de Wereldfamilie van hen mocht ontvangen.

VIVENDO

Vanaf maandag 8 juni 2020 op Radio Maria en dit wekelijks op maandag van 14u15 tot 15u. Het wordt een levendig programma waar luisteraars hun lievelingslied kunnen aankondigen of een groet overbrengen. Heeft u een lievelingslied op Radio Maria? Laat het ons zeker weten:

* muziek@radiomaria.be

* 016 41 47 47

HET 'ZORGPORTRET'

Hoe belangrijk de zorgsector is voor onze maatschappij is duidelijk gebleken tijdens de voorbije maanden. Met dit programma wil Radio Maria mensen in de kijker plaatsen die zich bevinden in een zorgsituatie. Doorheen het programma worden portretten opgehangen zowel van mensen die zorgzaam bezig zijn met andere mensen, als van mensen die van deze zorg afhankelijk zijn. Het programma wil vooral een weergave zijn van een ontmoeting waarin Radio Maria in gesprek gaat met verantwoordelijken, verzorgenden en zorgbehoevenden. De verschillende portretten zullen tijdens dit programma muzikaal worden omlijst aan de hand van een keuze die voortvloeit uit deze ontmoeting.

In het licht van het Eucharistisch Congres in Budapest

LANGS DE BLAUWE DONAU

Op 11 juni vieren we in de liturgie het hoogfeest van sacramentsdag. Het programma 'Langs de blauwe Donau' heeft alles te maken met de verdere ontwikkeling van de viering van het grote geheim van de blijvende aanwezigheid van Christus in de eucharistie. In dit artikel gaan we in gesprek met Jos Decock, de presentator en programmamaker van 'Langs de blauwe Donau'.

Redactie: Beste Jos, de reeks uitzendingen van het programma 'Langs de blauwe Donau - in het licht van het Eucharistisch Congres in Budapest' zijn bijna beëindigd. Het congres zal omwille van de coronacrisis niet plaatsgrijpen dit najaar maar in september 2021. Waarschijnlijk wat ontgoocheld?

Jos: Wel, ja en neen. Mijn vrouw en ik waren van plan samen met onze 'klassiekers', Marc en Marie-Christine Van Hoorick het congres bij te wonen en verslag uit te brengen voor onze Radio. Nu, uitstel is geen afstel. De ganse reeks zal zeker worden herhaald, met de juiste aanpassingen, vanaf september of oktober. Zo zal het komende werkjaar voor mij wat rustiger zijn. Het was sinds juli 2019 tot vandaag nogal hectisch om elke week een uitzending klaar te stomen.

Redactie: Kan je ons iets meer vertellen over dit congres?

Jos: Wel, dit internationale congres van de Katholieke Kerk werd voor het eerst gehouden in 1881. Het werd georganiseerd door Mgr. Louis de Ségur, bisschop van Rijsel. Het was toen nog een klein congres, nauwelijks internationaal, maar met de jaren groeide het uit. Zo was het zesde congres in 1888 in Parijs, rond de basiliek 'Sacré-Cœur' reeds een massale bijeenkomst. Het Congres van 1890 vond dan weer plaats in Antwerpen. Zo zegende de toenmalige aartsbisschop en kardinaal Petrus Goossens, tijdens een H. Mis, een menigte van honderdvijftigduizend mensen. Het Eucharistisch Congres van 1924, in Amsterdam, vormde een hoogtepunt in de geschiedenis van het Rijke Roomse Leven van Nederland. Het laatste congres vond plaats in 2012 in Dublin. Het eucharistisch congres is een samenkomst – meestal een kleine week - van leken en geestelijken met als doel het aanbidden van de Heilige Eucharistie waarin de Katholieke Kerk steeds onder

de gedaante van het brood en de wijn de werkelijke aanwezigheid van Jezus erkent. Het motto van de congressen was sinds de aanvang het behoeden van kerk en samenleving door de Eucharistie. Zo zijn er grote publieke samenkomsten, afgewisseld met kleinere studiebijeenkomsten, waarvan de resultaten steeds na afloop van het congres werden gepubliceerd.

Redactie: Maar moeten we niet meer teruggaan in de geschiedenis?

Jos: Ja, eigenlijk moeten we op bezoek bij de heilige pater Pierre-Julien Eymard die in 1811 geboren werd in Frankrijk. Hij werkte vooral als volksmissionaris en had een drukbezochte biechtstoel. Stilaan ontwikkelde hij een steeds grotere devotie voor Christus' tegenwoordigheid in de eucharistie. Hij stichtte in 1856 een nieuwe priestercongregatie 'de Priesters van het Heilig Sacrament'.

Deze nieuwe stichting werd twee jaar later gevolgd door een tweede stichting, de vrouwelijke tak van 'de Dienaressen van het Heilig Sacrament'.

Hij werd bij dit alles krachtig gesteund door zijn geestverwant de heilige Pastoor van Ars. Pierre-Julien Eymard zei ooit: "De Eucharistie moet de wereld in vuur zetten en de aanstekers van dit vuur zijn al diegenen die leven in Jezus". En zo komen we bij één van zijn vurige volgelingen: De Française Marie-Marthe Emilie Tamisier (1834-1910). En zij ligt eigenlijk aan de oorsprong van deze eucharistische congressen.

Jos Decock is al vanaf het prille begin een vertrouwde stem op Radio Maria. Wekelijks verzorgt hij het programma 'De Rots in de branding' met nieuws uit de Kerk verrijkt door de vele getuigenissen. Daarnaast verzorgt hij éénmaal per maand het programma 'Op Bedevaart met Maria', een tocht door tijd en ruimte met aandacht voor de plaatsen en personen waar en aan wie Maria, volgens de traditie, is verschenen. Met de reeks 'Nonkel Pater Achterna' duikt hij in de familiearchieven om aan de hand van de brieven van zijn grootoom een portret te schetsen van Pater Missionaris Jozef De Wolf en het 'China' van het begin van de 20ste eeuw.

Jos Decock is gehuwd met Lut De Greef, wiens stem af en toe ook eens te horen is op Radio Maria. Ze hebben vijf kinderen en 13 kleinkinderen. De oudste dochter is godgewijde zuster van de Geestelijke Familie 'Het Werk'. Jos is sinds korte tijd met pensioen. De vrijgekomen tijd besteedt hij graag aan het vrijwilligerswerk voor Radio Maria. Regelmatig trekt hij erop uit met een mobiele studio voor de uitzending van de eucharistie. En naast het verzorgen van de verschillende radiouitzendingen kan men hem ook wekelijks aan de balie in de studio van Radio Maria terugvinden.

Het programma 'Langs de blauwe Donau' is er gekomen naar aanleiding van het Internationaal Eucharistisch Congres dat zal doorgaan in september 2021 in Hongarije. Elke aflevering bevat twee delen. In een eerste deel wordt de bijzondere geschiedenis van het land verhaald. De politieke geschiedenis en het levensverhaal van de heilige vorsten en vorstinnen. De geschiedenis van de Kerk met het levensverhaal van de Hongaarse martelaren en markante figuren zoals zuster Sára Salkaházi en bisschop Vilmos Apó of kardinaal Jozef Mindszenty. Verder is er ook aandacht voor volksdevoties en Hongaarse minderheden. Het tweede deel van het programma brengt het getuigenis vevat in het aangrijpende levensverhaal van priester Istvan Regöczy, overleden in 2013.

Zo verklaarde zij in 1873 na een eucharistische aanbidding in Paray-le-Monial: "Ik had een visioen. God riep mij, om mij te geven voor de verspreiding van de aanbidding van de H. Eucharistie". Zij begon met processies te organiseren zoals o.a. in Avignon, Ars, Douai, Taverney. Men noemde haar 'de bedelares van het H. Sacrament'. Maar ze wilde meer. Ze nam contact op met verscheidene bisschoppen en zo had, met de goedkeuring van Paus Leo XIII, in 1881 het eerste Eucharistisch Congres plaats in Rijsel. Dit jaar zou dus van 13 tot 20 september het 52ste Internationaal Eucharistisch Congres hebben plaatsgevonden in Budapest, de hoofdstad van Hongarije.

Redactie: De uitzendingen 'Langs de blauwe Donau' bestaan steeds uit twee delen.

Jos: Ja, inderdaad. Radio Maria Hongarije zond naar vele andere radio's binnen de grote familie van Radio Maria een 100-tal artikelen over de

geschiedenis van Hongarije. Ik heb ze verwerkt, hier en daar verduidelijkt en aangevuld om ze boeiender te maken voor onze luisteraars. Het is een bijzondere en voor de meesten onder ons een weinig gekende geschiedenis. En vooral de 'christelijke roots' van Hongarije. Het is een land dat niet behoorde tot het Westelijk-Romeinse Rijk, waartoe wij behoorden, maar ook niet tot het Oost-Romeinse Rijk. Maar het is gelegen in een regio ertussenin, het Karpatten bekken, met ook een heel andere bevolkingsgroep, afkomstig uit het heel Verre Oosten, uit de gebieden van India tot aan de Chinese muur.

En in het tweede deel volgt dan telkens het levensverhaal van priester Istvan Regöczi, die als kleine jongen na de Eerste Wereldoorlog op vakantie kwam naar Vlaanderen bij een pleeggezin, zoals vele andere Hongaarse kinderen in die tijd. Later trok hij te voet naar Vlaanderen om er het seminarie te volgen. Bij aanvang van de Tweede Wereldoorlog keerde hij, als priester, terug naar Hongarije en werd er pijnlijk gecon-

fronteerd met het nazisme en meer nog met het communisme. Hij overleed in 2013.

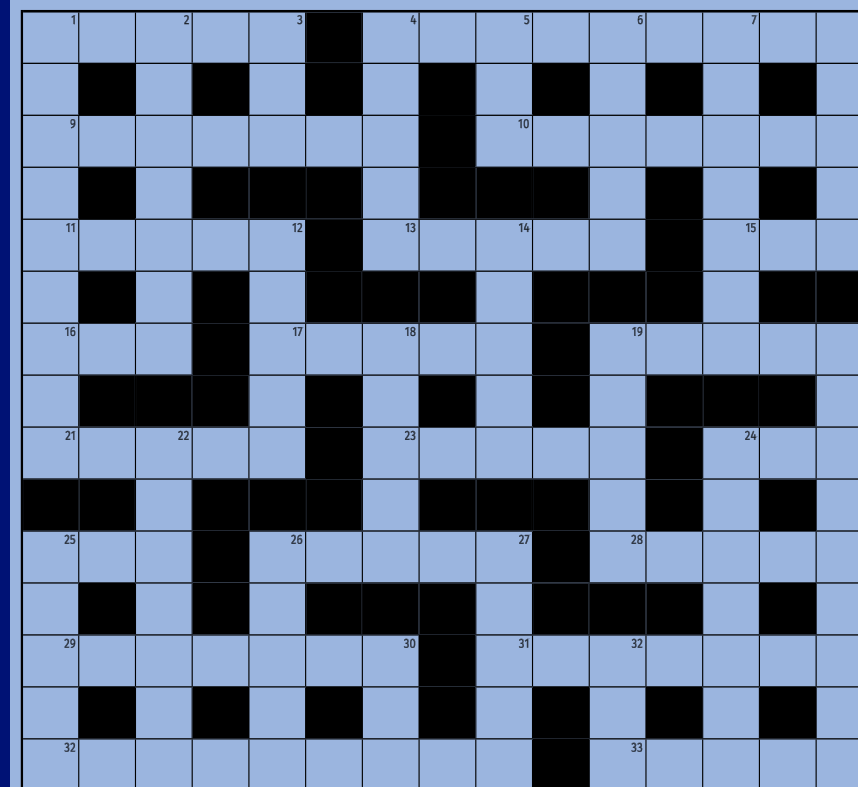
Redactie: Kon u voor dit verhaal gebruik maken van een boek?

Jos: Ja, het boek 'Een zwerver voor God' uitgegeven in 1991. Maar voor zover ik weet is het boek enkel nog te vinden (met wat geluk) in tweedehandswinkels of op websites. Het verhaal eindigt enkele maanden voor de bevrijding van Hongarije in 1989. Er verliepen dus nog 24 jaar tot aan zijn dood in 2013. Hij werd trouwens 97 jaar oud. Maar het vervolg van zijn leven wordt verteld door Zr. Bea Vanden Borre, van de Geestelijke Familie 'Het Werk', die al meer dan 50 jaar in Budapest woont en zeer veel optrok met priester Istvan. Zijn leven is een getuigenis van een zeer sterk geloof in de kracht van de Goddelijke Voorzienigheid. Een getuigenis van een continu gebeds- en offerleven gepaard gaand met een onbaatzuchtige inzet voor de minstbedeelden. Zr. Bea vertelt ons dan ook meer in detail over de christelijke geschiedenis van het land, die aanvatte met de eerste christelijke Koning, de heilige Stefanus, in het begin van de 11de eeuw.

'Langs de blauwe Donau' is te beluisteren iedere vrijdag van 13u45 tot 15u00 en in heruitzending op zaterdag om 20u.

KRUISWOORDRAADSEL

Y=IJ=1 letter

Horizontaal

1. welpenleider 4. pauselijk leerstuk 9. preek 10. iemand die op bijzondere wijze van het christelijk geloof getuigd heeft 11. rivier in Frankrijk waarlangs veel kastelen staan 13. Argentijnse dans 15. mestvocht 16. duur 17. door een overheid, vorst of paus uitgevaardigd besluit 19. groente 21. laatste deel 23. tokkelinstrument 24. kamertje in een gevangenis of in een klooster 25. lichamelijk lijden 26. automerk van elektrische wagens 28. hunkering 29. rondedans waarbij de deelnemers elkaar al dan niet bij de hand hebben 31. lid van een religieuze orde die een verklaring van toewijding (oblatie) aflegt 32. zelfverzekerd 33. altaarnis

Verticaal

1. vergeving van zonden 2. gevoel van hoogachting 3. algemeen secundair onderwijs (afk.) 4. bezonnenheid 5. Centrum voor leerlingenbegeleiding (afk.) 6. grote viool 7. oorspronkelijke bewoner van Noord-Amerika 8. voornaam van paus Johannes-Paulus II 12. woonplaats van Aquila en Priscilla die door de apostel Paulus bezocht werd (Hand. 18, 19-21) 14. luizeneitjes 18. binnenzeskantschroef 19. rood levensvocht 20. erfenis 22. diplomatiek vertegenwoordiger van de Heilige Stoel 24. Christelijke naastenliefde (lat.) 25. kasteloze 26. keizerstitel in Rusland 27. vormeloos 30. sneeuwgljlat 32. vrouw van Jacob

(Oplossing in het volgende nummer van Porta Fidei)

Leopold Kupelwieser, Onbevleete hart van Maria, Sint-Petruskerk, Wenen

**O Maria, zonder zonden ontvangen,
bid voor ons die onze toevlucht tot u nemen.**